

1866-01-08

AFSENDER

Nanna Rygaard

MODTAGER

Jens Brask

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Keywords:
Livet på Gl. Carlsberg

SUMMARY

Afventer transskription

109

Mandag Aften 8de Jan 66.

Min Hjære! Noos jeg laugtes efter
lette dit sidste Brev! Jeg havde jo rigtigst
Dine egne Ord at holde mig til, og de kunde
inket Haab indgive mig, endnu juleen gik den
ene Dag efter den anden, det ene Minde faldt
ke op og ligte stærkere op end det ene var
det andet, og Madslevinger mellem min
Sjæle og mit Hjertes Rindom - og den
halde pærlige og for Hjertelighed blandede
Vorden anerkjendelse mig broddet end gællene
pæren. Og Skallen blev endnu haardere ans-
spring mit Hjertes Skab - den skulde
ikke tage Gæns og profunderes af disse
Menneskers indbildske, forstenede,
priville Betragtninger. Det kan være
Tale hør end mig at ligesaa lidt
saa min Tale brød sig end alig, lige
saa lidt min Tanke - med det latter
jeg gaar - mit Hjertes Ofte er lige
stør end Tale kjende den eller sig
og Tale og frøstelig betalt - eller
jeg er maatte anerkendes anfjendelig
Jeg bader denne lette Pæls og Spring
saa ham og hvidt. De tale saa
de aldrig have kjendt Hjertelighed selv
thi er alvorlig og indervly Hjertelighed

tilgive mig dette - han har ellers udsagt
den gæstvennlige Tro til Hjerlighed
i hvert Hjerte, og det Tøjnt at den
vojer til en Blomst som ikked af
Livet synes at kunne realisere med
Paradise i Salighed. Det er ogsaa underligt
om det der synes at Mennesken et
Ideal som et vort Gæben hjerter efter
skulde vere signdigt!

Det skal forgive mig at hord
dine dramatiske Skæbner. Jeg kjender
ikke Stjerner, lad mig hore om den
skjæne "Lina" og "Elskerinde" og
om jeg skal preparere mig med
den sig narrende Skienigge.

Nei Gudskelov! den Ors lider jeg ikke
af. Det gaer mere og mere ogsa for
mig hord fuldkommen den har det
saa den ukendte Jalouisi af Mistillid
til den Elskede.

Lat saa Moder og den ellers naer
i det amineuse Dispensment
jeg er altid vilig til at tage med
Raisan og den faeligitte lille
Ois det vil kunne agte dig
Apsand! det smukke Digt af Madeline
samt jeg foreleden: Oh! Minstern mig
Tand og Digt af denke Digtene.

jeg læste det atter og atter inden at
Arettes, hvor det var smukt!

Her er en Thraumantsdatter ude fra
Stetten mellem Rungsted og Helsingør
men en så indtagende lille Gens
det er ikke mere end et halvt Aar
inden de holdt Bryllup.

Her er ikke mere for i Aften!
Her ved Din Hjerte, Hjerte min
hank imellem stunder med Hjer
lyst paa Din egen
Naar!

Jeg bliver her saa spid over!

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

